

URANTIJOS KNYGA

II DALIS. VIETINĖ VISATA

---

396 puslapis

---

36 DOKUMENTAS - GYVYBĖS NEŠĖJAI

GYVYBĖ neatsiranda spontaniškai. Gyvybė yra kuriama remiantis planais, suformuluotais (neapreikštu) Būties Architektų, o apgyvendintose planetose atsiranda arba tiesioginio atgabenimo, arba tų operacijų, kurias atlieka vietinės visatos Gyvybės Nešėjai, dėka. Šitie gyvybės gabentojai yra tarp pačių įdomiausių ir įvairiausių narių įvairiarūšėje visatos Sūnų šeimoje. Jiems yra patikėta suprojektuoti ir atgabenti į planetines sferas tvarinių gyvybę. Ir tokiuose naujuose pasauliuose šitą gyvybę implantavę, jie ten pasilieka ilgiems laikotarpiams, kad skatintų jos vystymąsi.

1. GYVYBĖS NEŠĖJŲ KILMĖ IR PRIGIMTIS

Nors Gyvybės Nešėjai priklauso dieviškosios sūnystės šeimai, bet jie yra ypatingas ir išskirtinis visatos Sūnų tipas, vietinėje visatoje būdamas vienintelė protingos gyvybės grupė, kurios sukūrimė dalyvauja supervisatos valdovai. Gyvybės Nešėjai yra palikuonys trijų nuo anksčiau egzistuojančių asmenybių: Sūnaus Kūrėjo, Visatos Motinos Dvasios, ir, paskirto, vieno iš trijų Dienų Senųjų, vadovaujančių konkrečios supervisatos likimui. Šitie Dienų Senieji, kurie tikrai vieni gali duoti nurodymą sunaikinti protingą gyvybę, dalyvauja sukuriant Gyvybės Nešėjus, kuriems yra patikėtas fizinės gyvybės įkūrimas besivystančiuose pasauliuose.

Nebadono visatoje dokumentuose Gyvybės Nešėjų yra užregistruota vienas šimtas milijonų. Šitas sumanus gyvybės platintojų korpusas nėra iki galo save valdanti grupė. Jiems vadovauja gyvybę nulemiantis trejetas, kurį sudaro Gabrielis, Tėvas Melkizedekas, ir Nambija, originalusis ir pirmagimis Gyvybės Nešėjas Nebadone. Bet savojo skyriaus administravimo visose fazėse jie turi savivaldą.

Gyvybės Nešėjai yra suskirstyti į tris didžiulius skyrius: Pirmąjį skyrių sudaro vyresnieji Gyvybės Nešėjai, antrąjį, padėjėjai, o trečiąjį, saugotojai. Pirmasis skyrius yra padalintas į įvairių gyvybės pasireiškimo formų specialistų dvyliką grupių. Šitų trijų

skyrių atskyrimą įgyvendino tie Melkizedekai, kurie Gyvybės Nešėjų būstinės sferoje tuo tikslu atliko bandymus. Nuo to laiko Melkizedekai yra visada artimai susieti su Gyvybės Nešėjais ir visada juos lydi, kada šie vyksta įdiegti gyvybės naujoje planetoje.

Kada evoliucinė planeta pagaliau pasiekia šviesos ir gyvenimo pakopą, tada Gyvybės Nešėjai yra organizuojami į aukštesnius diskusinius organus, turinčius patariamąjį statusą, kad padėtų toliau administruoti ir vystyti pasaulį ir jo pašlovintas būtybes. Besivystančios visatos vėlesniaisiais ir nusistovėjusiais amžiais šitiems Gyvybės Nešėjams yra patikima daug naujų pareigų.

---

397 puslapis

---

2. GYVYBĖS NEŠĖJŲ PASAULIAI

Melkizedekai vykdo septynių pirminių sferų Salvingtono grandinėje ketvirtosios grupės bendrą priežiūrą. Šitie Gyvybės Nešėjų pasauliai yra įvardijami tokie:

1. Gyvybės Nešėjų būstinė.
2. Gyvybės planavimo sfera.
3. Gyvybės išsaugojimo sfera.
4. Gyvybės evoliucijos sfera.
5. Gyvybės, susietos su protu, sfera.
6. Proto ir dvasios gyvose būtybėse sfera.
7. Neapreikštos gyvybės sfera.

Kiekvieną iš šitų pirminių sferų apjuosia po šešis palydovus, kuriuose yra koncentruojamos visos Gyvybės Nešėjų veiklos visatoje specialios fazės.

Pirmasis Pasaulis, būstinės sfera, kartu su savo šešiais pavaldžiais palydovais, yra skirtas visuotinės gyvybės studijoms, gyvybės visose žinomose jos pasireiškimo fazėse. Čia yra gyvybės planavimo koledžas, kuriame dirba mokytojai ir patarėjai iš Uversos ir Havonos, net iš Rojaus. Ir man yra leidžiama atskleisti tai, jog pagalbinių proto dvasių septynios centrinės išdėstymo vietos yra šitame Gyvybės Nešėjų pasaulyje.

Skaičius dešimt—dešimtainė sistema—yra neatskiriamas nuo fizinės visatos, bet ne nuo dvasinės. Gyvybės sferą apibūdina trys, septyni, ir dvylika arba šitų bazinių skaičių kartotiniai ir kombinacijos. Yra trys pirminiai ir iš esmės skirtingi gyvybės planai, pagal trijų Rojaus Šaltinių ir Centrų kategoriją, o Neadono visatoje šitos trys bazinės

gyvybės formos yra paskirstytos trijuose skirtinguose planetų tipuose. Iš pradžių buvo dvylika aiškių ir dieviškų perteikiamos gyvybės koncepcijų. Šitas skaičius dvylika, su savo dalmenimis ir kartotiniais, eina per visų septynių supervisatų visus bazinius gyvybės modelius. Taip pat yra gyvybės projekto septyni architektūriniai tipai, gyvosios materijos reprodukuojančiųjų konfigūracijų fundamentalios kombinacijos. Orvontono gyvybės modeliai yra konfigūruoti kaip dvylika paveldimumo nešėjų. Skirtingos valinių tvarinių kategorijos yra konfigūruotos kaip 12, 24, 48, 96, 192, 384, ir 768. Urantijoje yra keturiasdešimt aštuoni modelio kontrolės vienetai—bruožų determinatoriai—žmogiškosios reprodukcijos lytinėse ląstelėse.

Antrasis Pasaulis yra gyvybės projektavimo sfera; čia yra parengiami visi nauji gyvybės organizavimo būdai. Nors pirminius gyvybės projektus suteikia Sūnus Kūrėjas, bet šitų planų praktinis įgyvendinimas yra patikėtas Gyvybės Nešėjams ir jų pagalbininkams. Kada naujam pasauliui bendri gyvybės planai būna suformuluoti, tada jie yra perduodami į būstinės sferą, kur juos labai įdėmiai ištyrinėja vyresniųjų Gyvybės Nešėjų aukščiausioji taryba, bendradarbiaudama su konsultuojančiųjų Melkizedekų korpusu. Jeigu šie planai nuo anksčiau gautų formulių nukrypsta, tuomet jie turi būti perduoti Sūnui Kūrėjui ir jo patvirtinti. Dažnai šituose svarstymuose Sūnui Kūrėjui atstovauja Melkizedekų vadovas.

Dėl to gyvybė planetose, nors kai kuriais požiūriais yra panaši, bet daugeliu atžvilgių yra skirtinga kiekviename evoliuciniame pasaulyje. Net ir vienodose gyvybės serijose atskiroje pasaulių

---

398 puslapis

šeimoje gyvybė nėra tiksliai tokia pati bet kuriose dviejose planetose; visada yra planetinis tipas, nes Gyvybės Nešėjai nuolat dirba stengdamiesi jiems perduotas saugoti gyvybines formules pagerinti.

Yra daugiau negu vienas milijonas fundamentalių arba kosminių cheminių formulių, kurios sudaro gyvybės pasireiškimų tėvinius modelius ir didžiulį skaičių bazinių funkcinių variacijų. Gyvybės planavimo sferos pirmasis palydovas yra visatos fizikų ir elektrochemikų valda, kur jie tarnauja Gyvybės Nešėjų techniniais padėjėjais, sugriebiant, organizuojant, ir manipuliojant esminius energijos elementus, kurie yra naudojami kuriant gyvybės perdavimo materialius apvalkalus, vadinamąją pradmens plazmą.

Planetinės gyvybės planavimo laboratorijos yra išdėstytos šito antrojo pasaulio antrajame palydove. Šitose laboratorijose Gyvybės Nešėjai ir visi jų padėjėjai bendradarbiauja su Melkizedekais, stengdamiesi modifikuoti ir kiek įmanoma pagerinti tą gyvybę, kuri yra suprojektuota tam, kad būtų implantuota Neadono *dešimtainėse planetose*. Toji gyvybė, kuri Urantijoje vystosi dabar, buvo suplanuota ir iš dalies paruošta šitame pačiame pasaulyje, nes Urantija yra dešimtainė planeta, gyvybės eksperimentinis pasaulis. Viename pasaulyje iš kiekvieno dešimties standartinės gyvybės

projektuose yra leidžiama didesnė variacija negu kituose (ne eksperimentiniuose) pasauliuose.

Trečiasis Pasaulis yra skirtas gyvybės apsaugai. Čia Gyvybės Nešėjų korpuso padėjėjai ir saugotojai studijuoja ir vysto gyvybės apsaugos ir išsaugojimo įvairius būdus. Gyvybės planai kiekvienam naujam pasauliui visada numato gyvybės apsaugos komisijos, susidedančios iš saugotojų specialistų, sumaniai valdančių bazinius gyvybės modelius, ankstyvą sukūrimą. Urantijoje buvo dvidešimt keturi tokie saugotojai komisijos nariai, po du kiekvienam fundamentaliai arba tėviniam gyvybės materijos architektūrinio organizavimo modeliui. Tokiose planetose, kaip jūsų, aukščiausiąją gyvybės formą reprodukuoja toks gyvybę nešantis paketas, kuris turi dvidešimt keturis modelinius elementus (O kadangi intelektuali gyvybė kyla iš fizinės gyvybės, ir vystosi jos pagrindu, todėl atsiranda psichinės organizacijos dvidešimt keturios bazinės kategorijos.)

Ketvirtoji Sfera ir jai pavaldūs palydavai yra skirti studijuoti tvarinio gyvybės evoliuciją apskritai ir bet kurio gyvybės lygio evoliucinius antecedentus konkrečiai. Evoliucinio pasaulio pirminė gyvybės plazma turi turėti visą potencialą visoms ateities vystymosi variacijoms ir visiems vėlesniems evoliuciniams pasikeitimams ir modifikavimams. Tokių toli siekiančių gyvybės metamorfozės projektų aprūpinimas gali pareikalauti to, kad atsirastų daug akivaizdžiai nereikalingų gyvulinės ir augalinės gyvybės formų. Tokie planetinės evoliucijos šalutiniai produktai, numatyti ar nenumatyti, veiksmo arenoje atsiranda tikrai tam, kad išnyktų, tačiau šitame ilgame procese, ir per visą šitą ilgą procesą, nusidriekia planetinės gyvybės plano ir rūšių schemos pirminių projektuotojų išmintingų ir protingų formuluočių gija. Tie daugybė šalutinių biologinės evoliucijos produktų visi yra esminiai gyvybės aukštesniųjų protingų formų galutiniam ir visiškam veikimui, nepaisant to, jog laikas nuo laiko aukštesniųjų tvarinių ilgoje kovoje kylant į viršų gali vyrauti didžiulė išorinė disharmonija tam, kad apvaldytų žemesnes gyvybės formas, kurių daugelis kartais yra tokios priešiškos besivystančių valinių tvarinių ramybei ir patogumui.

Penktasis Pasaulis rūpinasi vien tikrai tokia gyvybe, kuri yra susieta su protu. Kiekvienas iš jo palydovų yra skirtas tvarinio proto, abipusiškai sąveikaujančio su tvarinio gyvybe,

---

399 puslapis

---

vieno atskiro aspekto studijavimui. Protas, kaip jį suvokia žmogus, yra septynių pagalbinių proto dvasių dovana, kurią Begalinės Dvasios agentūros suteikė nemokomiems arba mechaniniams proto lygiams. Gyvybės modeliai įvairiai reaguoja į šituos padėjėjus ir į skirtingas dvasines institucijas, veikiančias per visas laiko ir erdvės visas. Materialių tvarinių sugebėjimas pasiekti dvasinį reagavimą visiškai priklauso nuo su juo susietos proto dovanos, kuri, savo ruožtu, yra nukreipusi tų pačių mirtingųjų tvarinių biologinės evoliucijos kursą.

Šeštasis Pasaulis yra skirtas tarpusavio ryšiui tarp proto ir dvasios, kaip jie yra susieti su gyvomis formomis ir organizmais. Šitas pasaulis ir šeši jo palydovai sudaro tvarinio koordinavimo mokyklas, kuriose mokytojai tiek iš centrinės visatos, tiek iš supervisatos bendradarbiauja su Nebadono mokytojais, pateikdami tvarinio pasiekimo aukščiausiuosius lygius laike ir erdvėje.

Gyvybės Nešėjų *Septintoji Sfera* yra skirta evolicinės tvarinio gyvybės, kaip ji yra susieta su Aukščiausiosios Būtybės besiplečiančio realizavimosi kosmine filosofija, neapreikštomis sritims.

3. GYVYBĖS TRANSPLANTAVIMAS

Gyvybė visatose neatsiranda spontaniškai; Gyvybės Nešėjai turi ją pradėti plikose planetose. Būtent jie yra gyvybės nešėjai, platintojai, ir saugotojai, kada ji atsiranda erdvės evoliucinėse planetose. Visų kategorijų ir formų, žinomų Urantijoje, gyvybė atsiranda su šitais Sūnumis, nors nevisos planetinės gyvybės formos egzistuoja Urantijoje.

Gyvybės Nešėjų korpusas, siunčiamas implantuoti gyvybę naujame pasaulyje, paprastai susideda iš vieno šimto vyresniųjų nešėjų, vieno šimto padėjėjų, ir vieno tūkstančio saugotojų. Į naują pasaulį Gyvybės Nešėjai dažnai neša pačią gyvybės plazmą, bet nevisada. Kartais jie gyvybės modelius organizuoja atvykę į užduoties planetą sutinkamai su anksčiau patvirtintomis formulėmis gyvybės įkūrimo naujam jaudinančiam patyrimui. Tokia buvo Urantijos planetinės gyvybės kilmė.

Kada, sutinkamai su patvirtintomis formulėmis, fiziniai modeliai būna parūpinti, tada iš tikrųjų Gyvybės Nešėjai katalizuoja šitą be gyvybės medžiagą, perteikdami per savo asmenis gyvybišką dvasinę kibirkštį; ir tuoj pat iš tiesų šie inertiniai modeliai tampa gyvąja materija.

Gyvybiška kibirkštis—gyvybės paslaptis—yra padovanojama per Gyvybės Nešėjus, bet ne jų pačių. Jie iš tikrųjų tokias transakcijas valdo, jie formuluoja pačią gyvybės plazmą, tačiau būtent Visatos Motina Dvasia parūpina gyvybės plazmos esminį faktorių. Iš Begalinės Dvasios Kuriančiosios Dukros ateina toji energetinė kibirkštis, kuri kūną paverčia gyvu ir pranašauja protą.

Padovanojant gyvybę Gyvybės Nešėjai iš savo asmeninės prigimties neperduoda nieko, net ir tose sferose, kur yra projektuojamos naujos gyvybės kategorijos. Tokiais momentais jie tiesiog inicijuoja ir perduoda gyvybės kibirkštį, pradeda reikalingus materijos apsisukimus sutinkamai su patvirtintų planų ir modelių fiziniais, cheminiais, ir elektriniais aspektais. Gyvybės Nešėjai yra gyvi katalizuojantys buvimai, kurie sužadina, organizuoja, ir paverčia gyvais priešingu atveju inertiškus egzistencijos materialios kategorijos elementus.

Planetinio korpuso Gyvybės Nešėjams yra suteikiamas tam tikras laikotarpis, per kurį reikia įkurti gyvybę naujame pasaulyje, apytiksliai pusė milijono metų tos planetos laiku. Pasibaigus šitam laikotarpiui, apie ką liudija tam tikri planetinės gyvybės vystymosi laimėjimai, jie implantavimo pastangas nutraukia, ir vėliau tos planetos gyvybei jie nebegali pridėti nieko naujo arba papildomo.

Per amžius, įsiterpiančius tarp gyvybės įkūrimo ir turinčių moralinį statusą žmogiškųjų tvarinių atsiradimo, Gyvybės Nešėjams leidžiama manipuluoti gyvybės aplinką ir kitokiais būdais palankiai reguliuoti biologinės evoliucijos kryptį. Ir šitą jie daro per ilgus laikotarpius.

Kada Gyvybės Nešėjams, veikiantiems naujame pasaulyje, kartą pavyksta sukurti būtybę, turinčią valią, moralinio sprendimo ir dvasinio pasirinkimo galią, tada ir ten jų darbas pasibaigia—savąją užduotį jie būna užbaigę; toliau jiems nebeleidžiama manipuluoti besivystančios gyvybės. Nuo šios akimirkos gyvųjų organizmų evoliucija turi vykti sutinkamai su įgimtomis savybėmis ir tendencijomis, kurios jau buvo perteiktos planetinės gyvybės formulėms ir modeliams ir įkurtos planetinės gyvybės formulėse ir modeliuose. Gyvybės Nešėjams neleidžiama eksperimentuoti su valia arba į ją kištis; jiems neleidžiama valdyti arba savavališkai veikti moralinių tvarinių.

Atvykus Planetos Princui, jie pasiruošia išvykti, nors du iš vyresniųjų nešėjų ir dvylika saugotojų gali pasisiūlyti, duodami laikiną atsižadėjimo priesaiką, šioje planetoje pasilikti neribotam laikui patarėjais gyvybės plazmos tolimesnio vystymosi ir apsaugos klausimais. Du tokie Sūnūs ir jų dvylika partnerių dabar tarnauja Urantijoje.

4. GYVYBĖS NEŠĖJAI MELKIZEDEKAI

Kiekvienoje apgyvendintų pasaulių vietinėje sistemoje per visą Nebadoną yra vienintelė sfera, kurioje Melkizedekai veikė kaip gyvybės nešėjai. Šitos buveinės yra žinomos kaip sistemos midsonitiniai pasauliai, ir kiekviename iš jų materialiai modifikuotas Sūnus Melkizedekas turėjo lytinių santykių su sūnystės materialiosios kategorijos parinkta Dukra. Tokių midsonitinių pasaulių Motinos Ievos yra pasiunčiamos iš jurisdikcijos sistemos būstinės, kada paskirtasis gyvybės nešėjas Melkizedekas jas pasirenka iš daugybės savanorių, kurios atsiliepia į Sistemos Valdovo kreipimąsi, skirtą jo sferos Materialiosioms Dukroms.

Gyvybės nešėjo Melkizedeko ir Materialiosios Dukros palikuonys yra žinomi kaip *midsonitai*. Tokių dangiškųjų tvarinių rasės Melkizedekas tėvas galiausiai palieka savo unikalios gyvybės funkcijos planetą, ir šitos ypatingos visatos būtybių kategorijos Motina Ieva, pasirodžius planetos palikuonių septintajai kartai, taip pat išvyksta. Tuomet tokio pasaulio vadovavimas pereina jos vyriausiajam sūnui.

Midsonitiniai tvariniai savo nuostabiuose pasauliuose gyvena ir veikia kaip reprodukuojančios būtybės tol, kol jie sulaukia vieno tūkstančio metų amžiaus standartiniu laiku; po to jie yra pergabenami serafiniu transportu. Po šito midsonitai tampa nebereprodukuojančiomis būtybėmis, nes tas metodas, kuriuo jie būna

dematerializuojami, kada būna parengiami serafiniam gabenimui, iš jų atima reprodukovimo savybes visam laikui.

Dabartinis šių būtybių statusas vargu ar gali būti vertinamas kaip mirtingųjų arba nemirtingųjų, negalima jų ir konkrečiai klasifikuoti kaip žmogiškų ar dieviškų. Šitų

---

401 puslapis

---

tvarinių viduje Derintojas negyvena, todėl vargu ar jos yra nemirtingos. Bet neatrodo, kad jos būtų ir mirtingos; nė vienas midsonitas mirties nepatyrė. Visi midsonitai, kurie yra kada nors gimę Neadone, šiandien visi yra gyvi, veikia savo gimtuosiuose pasauliuose, kai kuriose įsiterpiančiose sferose, ar Salvingtono midsonitų sferoje, esnačioje užbaigtųjų pasaulių grupėje.

Salvingtono Užbaigtųjų Pasauliai. Gyvybės nešėjai Melkizedekai, o taip pat ir su jais susietos Motinos Ievos, iš sistemos midsonitinių sferų vyksta į Salvingtono grandinės užbaigtųjų pasaulius, kur jų palikuonims taip pat yra vėliau lemta susirinkti.

Sąsajoje su šituo reikėtų paaiškinti, jog septynių pirminių pasaulių penktoji grupė Salvingtono grandinėje yra Neadono užbaigtųjų pasauliai. Gyvybės nešėjų Melkizedekų ir Materialiųjų Dukrų vaikai gyvena septintajame užbaigtųjų pasaulyje, Salvingtono midsonitų sferoje.

Užbaigtųjų septynių pirminių pasaulių palydovai yra susitikimų vieta centrinės visatos ir supervisatų asmenybėms, kurios gali vykdyti užduotis Neadone. Nors kylantieji mirtingieji laisvai juda po 490 pasaulių, sudarančių Melkizedekų Universitetą, po visus kultūrinius pasaulius, ir po visas mokymo sferas, bet yra kai kurios specialios mokyklos ir didelis skaičius uždraustų zonų, į kurias jiems patekti neleidžiama. Tai ypač pasakytina apie keturiasdešimt devynias sferas, priklausančias užbaigtųjų jurisdikcijai.

Šiuo metu midsonitinių būtybių tikslas nėra žinomas, bet atrodytų, kad šitos asmenybės renkasi septintajame užbaigtųjų pasaulyje, besiruošdamos kažkokiam svarbiam įvykiui visatos evoliucijoje. Mūsų pasiteiravimai apie midsonitų rases visada nukreipiami užbaigtiesiems, o užbaigtieji visada atsisako aptarinėti savo pasaulių likimą. Nekreipiant dėmesio į tai, jog mes nesame tikri dėl midsonitų ateities, bet mes tikrai žinome, kad Orvontono kiekvienoje vietinėje visatoje yra tokių paslaptinių būtybių augantis korpusas. Būtent gyvybės nešėjų Melkizedekų įsitikinimas yra toks, kad jų midsonitinius vaikus kažkurią dieną Dievas Galutinysis apdovanos absonitumo transcendentine ir amžinąja dvasia.

5. SEPTYNIOS PAGALBINĖS PROTO DVASIOS

Būtent septynių pagalbinių proto dvasių buvimas primityviuose pasauliuose sąlygoja organinės evoliucijos kelią; tai paaiškina, kodėl evoliucija yra tikslinė, o ne atsitiktinė. Šitie padėjėjai išreiškia Begalinės Dvasios proto veikimo funkciją, kuri per

vietinės visatos Motinos Dvasios veikimą nusidriekia iki protingos gyvybės žemesniųjų kategorijų. Šie Padėjėjai yra Visatos Motinos Dvasios vaikai, ir yra jos asmeninis veikimas šių sferų materialiams protams. Kur ir kada tik toks protas pasireiškia, ten ir tada įvairiai veikia šitos dvasios.

Septynios pagalbinės proto dvasios yra vadinamos vardais, kurie išreiškia tokias sampratas: intuiciją, supratimą, drąsą, žinias, patarimą, garbinimą, ir išmintį. Šitos proto dvasios savo įtaką paskleidžia į visus apgyvendintus pasaulius kaip diferencijuotą akstiną, kiekviena iš jų stengiasi pasiekti, kad būtų reaguojama į jos pasireiškimą visiškai nepriklausomai nuo to laipsnio, kuriuo yra priimami jos bičiuliai ir kokia yra galimybė jos bičiulių veikimui.

Centrinė pagalbinių dvasių buveinė Gyvybės Nešėjų būstinės pasaulyje rodo Gyvybės Nešėjams vadovams pagalbinių proto dvasių veikimo laipsnį ir kokybę

---

402 puslapis

---

bet kuriame pasaulyje ir bet kuriame konkrečiame gyvame organizme. Šitie gyvybės-proto patalpinimai yra gyvojo proto veikimo tobuli indikatoriai penkioms pirmosioms pagalbinėms dvasioms. Bet kalbant apie šeštąją ir septintąją pagalbines dvasias—garbinimo ir išminties—tai šitos centrinės buveinės registruoja tiktai kokybinę funkciją. Garbinimo pagalbinės dvasios ir išminties pagalbinės dvasios kiekybinė veikla yra registruojama Dieviškojo Tarno Salvingtono betarpiškoje akivaizdoje, būdama Visatos Motinos Dvasios asmeniniu patyrimu.

Septynios pagalbinės proto dvasios visada lydi Gyvybės Nešėjus į naują planetą, bet jų nereikėtų laikyti esybėmis; jos labiau yra panašios į grandines. Septynios visatos pagalbinės dvasios nefunkcionuoja kaip asmenybės be visatos Dieviškojo Tarno buvimo; iš esmės jos yra Dieviškojo Tarno vienas iš sąmonės lygių, ir visada jos yra pavaldžios savo kuriančiosios motinos veikimui ir buvimui.

Mes nesurandame žodžių tam, kad galėtume adekvačiai pavadinti tas septynias pagalbines proto dvasias. Jos yra patirtinio proto žemesniųjų lygių tarnai, ir jas būtų galima apibūdinti, pagal evoliucinio pasiekimo tvarką, šitai:

1. *Intuicijos dvasia*—greitas suvokimas, primityvūs fiziniai ir besąlyginių refleksų instinktai, visų protą turinčių tvarinių reguliuojantys ir kitokie savisaugos sugebėjimai; vienintelė iš pagalbinių proto dvasių, kuri taip plačiai veikia tarp gyvulinės gyvybės žemesniųjų kategorijų ir kuri vienintelė taip smarkiai funkciškai kontaktuoja su mechaninio proto nemokomais lygiais..

2. *Supratimo dvasia*—koordinavimo impulsas, spontaniškas ir matomai automatinis idėjų susiejimas. Tai yra dovana koordinuoti įgytas žinias, greito samprotavimo, spartaus svarstymo, ir nedelsiamo sprendimo reiškinys.

3. *Drąsos dvasia*—ištikimybės dovana—asmenėse būtybėse, yra charakterio ugdymo ir moralinės ištvermės ir dvasinio narsumo intelektualių šaknų pagrindas. Kada apšviečia faktai ir įkvepia tiesa, tada šitai tampa per evoliucinio kilimo išmintingus ir sąmoningus savireguliacijos kanalus akstino paslaptimi.

4. *Žinių dvasia*—nuotykių ir atradimų smalsumo motina, mokslinė dvasia; drąsos ir patarimo dvasių vadovas ir ištikimas partneris; akstinas drąsos sugebėjimus nukreipti į naudingus ir pažangius augimo takus.

5. *Patarimo dvasia*—visuomeninis akstinas, bendradarbiavimo tarp rūšių dovana, valinių tvarinių gebėjimas derintis prie savo bičiulių, grupinio instinkto kilmė tarp žemiausiųjų tvarinių.

6. *Garbinimo dvasia*—religinis impulsas, pirmasis postūmis, išskiriantis proto tvarinius į mirtingosios egzistencijos dvi pagrindines klases. Garbinimo dvasia su ja susietą gyvūną amžiams išskiria iš besielių tvarinių, turinčių proto dovana. Garbinimas yra kandidato į dvasinį kilimą ženklas.

7. *Išminties dvasia*—visų mirtingųjų tvarinių įgimtas polinkis į tvarkingą ir progresinį evoliucinį vystymąsi. Tai yra aukščiausioji iš pagalbinių proto dvasių, visų kitų pagalbinių proto dvasių darbo dvasinis koordinatorius ir

---

403 puslapis

---

reiškėjas. Šitoji dvasia yra paslaptis to įgimto protingiems tvariniams akstino, kuris inicijuoja ir palaiko kylančiosios egzistencijos skalės praktinę ir veiksmingą programą; ta gyvū būtybių dovana, kuri paaiškina jų nepaaiškinamą sugebėjimą išlikti, ir išlikime panaudoti savo viso praeities patyrimo ir dabartinių galimybių koordinavimą tam, kad įgautų viską, ką visi kiti proto tarnai gali mobilizuoti konkrečiau organizmo prote. Išmintis yra intelektualaus veikimo aukščiausiasis taškas. Išmintis yra grynai protinės ir moralinės egzistencijos tikslas.

Pagalbinės proto dvasios patirtiškai auga, bet jos niekada netampa asmenėmis. Jos vystosi veikdamos, o pirmųjų penkių veikimas gyvulinėse kategorijose tam tikru laipsniu yra esminis visų septynių veikimui kaip žmogiškasis intelektas. Šitas ryšys su gyvūnais pagalbinėms dvasioms padaro tai, kad jos labiau praktiškai veikia kaip žmogiškasis protas; dėl to gyvūnai žmogaus intelektualiai, o taip pat ir fizinei evoliucijai tam tikru laipsniu yra būtini.

Vietinės visatos Motinos Dvasios šitos pagalbinės proto dvasios su protinį statusą turinčių tvarinių gyvybe yra susijusios tiek, kiek energetiniai centrai ir fiziniai kontrolieriai yra susiję su visatos negyvomis jėgomis. Jos atlieka neįkainojamą tarnystę apgyvendintų pasaulių proto grandinėse, ir yra veiksmingos partnerės su Pagrindiniais Fiziniiais Kontrolieriais, kurie taip pat tarnauja ikipagalbinių proto dvasių lygių, nemokomo arba mechaninio proto lygių, kontrolieriais ir reguliuotojais.

Gyvasis protas prieš tai, kada atsiranda sugebėjimas mokytis iš patyrimo, yra Pagrindinių Fizinių Kontrolierių veiklos sritis. Tvarinio protas, prieš įgaudamas sugebėjimą suvokti dieviškumą ir garbinti Dievybę, yra išskirtinė pagalbinių proto dvasių sfera. Atsiradus tvarinio intelekto dvasiniam reagavimui, tokie sukurti protai iš karto tampa superprotingi, ir akimirksniu yra įjungiami į vietinės visatos Motinos Dvasios grandinės dvasinius ciklus.

Pagalbinės proto dvasios jokių būdu nėra tiesiogiai susijusios su įvairiapusiu ir labai dvasingu Dieviškojo Tarno asmeninio buvimo, apgyvendintų pasaulių Šventosios Dvasios, veikimu; bet funkciškai jos yra ankstesnės būtent už šios dvasios pasirodymą evoliuciniame žmoguje, ir parengiančios būtent šios dvasios pasirodymą evoliuciniame žmoguje. Pagalbinės dvasios Visatos Motinai Dvasiai suteikia įvairių ryšių su vietinės visatos materialiais gyvais tvariniais, ir kontrolę jų atžvilgiu, bet jos nesulaukia atgarsio Aukščiausiojoje Būtybėje, kada veikia ikiasmenybės lygiais. Nedvasingas protas yra arba dvasinės energijos pasireiškimas, arba fizinės energijos reiškinys. Net žmogiškasis protas, asmeninis protas, neturi išlikimo savybių be susitapatinimo su dvasia. Protas yra dieviškumo dovana, bet jis nėra nemirtingas, kada veikia be dvasinės išvalgos, ir kada neturi sugebėjimo garbinti ir trokšti išlikimo.

6. GYVOSIOS JĖGOS

Gyvybė yra tiek mechaninė, tiek gyvybinga—materiali ir dvasinė. Urantijos fizikai ir chemikai visą laiką tikrai žengs pirmyn suprasdami augalinės ir gyvulinės gyvybės protoplazmos formas, bet gyvų organizmų sukurti jie tikrai niekada nesugebės. Gyvybė iš visų energijos pasireiškimų yra kažkas skirtinga; net materialų fizinių tvarinių gyvybė nėra neatskiriama nuo materijos. Materialūs daiktai gali egzistuoti savarankiškai, bet gyvybė atsiranda tikrai iš gyvybės. Protas gali atsirasti tikrai iš anksčiau egzistuojančio proto. Dvasia kyla

---

404 puslapis

---

tiktai iš dvasinių protėvių. Tvarinys gali sukurti gyvybės formas, bet sužadinančią gyvąją kibirkštį sugeba suteikti tikrai kurio nors kūrėjo asmenybė arba kuriančioji jėga.

Gyvybės Nešėjai gali organizuoti gyvų būtybių materialias formas, arba fizinius modelius, bet Dvasia suteikia pirminę gyvybės kibirkštį ir padovanoja proto dovaną. Net ir eksperimentinės gyvybės gyvosios formos, kurias Gyvybės Nešėjai organizuoja savo pasaulyuose Salvingtone, visada būna be reprodukcinių galių. Kada gyvybės formulės ir gyvybiški modeliai yra teisingai surenkami ir tinkamai organizuojami, tada užtenka, kad būtų vienas Gyvybės Nešėjas tam, jog inicijuotų gyvybę, bet visi tokie gyvi organizmai neturi dviejų pagrindinių savybių—proto dovanos ir reprodukcijos galių. Gyvulinis protas ir žmogiškasis protas yra dovanos iš vietinės visatos Motinos Dvasios, veikiančios per septynias pagalbines proto dvasias, tuo tarpu tvarinio gebėjimas reprodukuoti yra Visatos Dvasios specifinis ir asmeninis perteikimas protėvinei gyvybės plazmai, kurią pradėjo Gyvybės Nešėjai.

Kada Gyvybės Nešėjai sukuria gyvybės modelius po to, kada jie būna organizavę energijos sistemas, tada turėtų įvykti papildomas reiškinys; šitoms be gyvybės formoms turi būti suteiktas "gyvybės pūstelėjimas." Dievo Sūnūs gali sukonstruoti gyvybės formas, tačiau būtent Dievo Dvasia iš tikrųjų suteikia gyvybingą kibirkštį. Ir kada šitokiu būdu perteikta gyvybė yra išnaudota, tada likęs materialus kūnas vėl tampa negyva materija. Kada padovanota gyvybė yra išseikvota, tada kūnas sugrįžta į materialios visatos krūtinę, iš kurios Gyvybės Nešėjų pagalba jis buvo paskolintas tam, kad tarnautų kaip laikinas apvalkalas tai gyvybės dovanai, kuriai jie suteikė tokį matomą energijos-materijos susivienijimą. Gyvybė, kurią Gyvybės Nešėjai padovanoja augalams ir gyvūnams, nesugrįžta pas Gyvybės Nešėjus po augalo ar gyvūno mirties. Tokio gyvo daikto išnykstanti gyvybė neturi nei tapatybės, nei asmenybės; individualiai po mirties ji neišlieka. Jos egzistencijos ir gyvenimo materialiam kūne metu, ji būna patyrusi pasikeitimą; būna perėjusi per energijos evoliuciją ir išlieka tik kaip visatos kosminių jėgų dalis; ji neišlieka kaip individuali gyvybė. Mirtingųjų tvarinių išlikimas yra visiškai grindžiamas nemirtingos sielos vystymu mirtingojo prote.

Mes kalbame apie gyvybę kaip apie "energiją" ir kaip apie "jėgą," bet iš tikrųjų ji nėra nei viena, nei kita. Jėga-energija įvairiai reaguoja į gravitaciją; gyvybė nereaguoja. Modelis taip pat nereaguoja į gravitaciją, būdamas energijų, kurios jau įgyvendino visus į gravitaciją reaguojančius išipareigojimus, konfiguracija. Gyvybė, kaip tokia, sudaro tam tikros pagal modelį konfigūruotos ar kitokiu būdu išskirtos energijos sistemos—materialios, protinės, ar dvasinės—sugyvybinimą.

Yra tam tikrų dalykų, susijusių su gyvybės tikslu išvystymu evoliucinėse planetose, kurie mums iš viso nėra aiškūs. Mes iki galo suvokiame Gyvybės Nešėjų elektrocheminių formulių fizinių organizavimą, bet visiškai nesuprantame *gyvybės sužadavimo kibirkšties* prigimties ir šaltinio. Mes žinome, jog gyvybė teka iš Tėvo per Sūnų ir Dvasios *pagalba*. Tai daugiau negu įmanoma, jog Pagrindinės Dvasios yra gyvybės upės septinkartis kanalas, kuris yra išliejamas visai kūrinijai. Bet mes nesuvokiame to metodo, kurio dėka vadovaujanti Pagrindinė Dvasia dalyvauja pirminiame gyvybės padovanojimo epizode naujoje planetoje. Mes tikime, jog Dienų Senieji taip pat kažkokia dalimi dalyvauja gyvybės pradėjime naujame pasaulyje, bet visiškai nežinome, koku būdu. Mes tikrai žinome, kad Visatos Motina Dvasia realiai suteikia gyvybę modeliams be gyvybės ir perteikia tokiai sužadintai plazmai

---

405 puslapis

---

organizmo reprodukcijos išimtinės teisės. Mes matome, jog šie trys yra Dievo Septinkarčio lygiai, kartais vadinami laiko ir erdvės Aukščiausiais Kūrėjais; bet šiaip jau mes žinome mažai ką daugiau už Urantijos mirtinguosius—tiesiog, jog sąvoka yra neatskiriama nuo Tėvo, išraiška yra neatskiriama nuo Sūnaus, o gyvybės įgyvendinimas yra neatskiriamas nuo Dvasios.

[Perteikta Sūnaus Vorondadeko, dislokuoto Urantijoje stebėtoju ir šitose pareigose veikiančio paprašius Melkizedekui, kuris vadovauja Prižiūrinčiajam Apreiškėjų Korpusui.]

[Ankstesnis dokumentas](#) | [Kitas dokumentas](#) | [Turinys](#)

© 2004 Urantijos Fondas. Visos teisės yra saugomos.
